

ח"כ של חרות מנתח את פרשת חסיפתו של אלי תבור ומשמעותה הציבורית

אם גם שום עורך דין ושום שופט אינם סומכים על יעילותה. ויגידו לך: זה לא טוב שיש לך עורך דין זה ומוטב שתקח אחר, ויחזיקו אותך בבית הסוהר הגרוע שבארץ, בתא שהוא הגרוע באותו בית הסוהר, בבדידות, ולא ימלאו אחרי הבראות רופא, אף אם הם בחרו בו והביאו אותו אליך.

ויאיימו עליך בשלוש או ארבע שנות מאסר, ורק אחר כך, כשהברירה בפניהם להביאך בפני שופט או לשחרר — ירשו לך לחזור הביתה ללא כלום.

★ ★ ★

המאמץ המיותר

אולם, כמוכך, היתה סיבה מיוחדת, שבגללה התנהגה המשטרה כמו שהיא התנהגה, והעמידה את אלי תבור לחקירה כזו ובמרץ כזה. היא גוייסה כדי להגן על כבוד מוסד חשוך וחשאי, שמעמדו והשיעור עולים בהרבה על זה של המשטרה: היא גוייסה בכדי להכשיל את החשדות ש"היא מחפה על המעשה של שרות הבטחון — המכנה עתה בקיצור ש.ב.

אומרים שחשש זה נתעורר באנשי העולם הזה אחרי שחזר אלי תבור, ועוד יותר אחרי ש"גחטף" באופן נוסף עלידי המשטרה.

מאידך גיסא, אלי תבור בעצמו אינו יכול להגיד בחדאות מי היו חוטפיו. הם לא אמרו לו שהם מש.ב. ולו היו אומרים, הרי אין זאת הוכחה; הוא לא ראה אותם פנים אל פנים, מלבד אחד מהם; ולו היה מזהה אדם זה אחרי ששוחרר, הרי הייתי הראשון להטיל ספק במהימנות הויהווי בנסיבות אלו.

בקיצור, אם ישנה סיבה לחשוד באנשי ש.ב. שהם חטפו את אלי תבור, הרי היא בעצבותה של המשטרה, ובעיקר של הקצרים גיבם המקורבים לש.ב. אשר יצאו מכליהם בכדי למצוא דופי בעדותו של אלי תבור, לשבש אותו בסתירות (ולא קשה בדרך של חקירת לילה של שמונה שעות, ובעיקר כשהנחקר הוא בחור חולה, עייף, וכובל מחום, לשבש בסתירות) ולאיים עליו ב"שנות מאסר וב"מכשיר האמת" בכדי לנקות את ש.ב. מן החשש.

והרי כל המאמץ הזה היה מיותר, כמו כן מיותר היה הרוגו של מר ב.ג., בו נתן לש.ב. תעודת כשרות כוללת.

כי גם מצדי, מבלי שעשיתי מה שעשו הקצינים אהרונ, נוביק וחבריהם, ומבלי ש"הושפעתי עלידי תשובתו של מר ב.ג. ל"שאלתה המומנת של" סיעתו בכנסת — מוכן אני להודות, כי אין לי יסוד להאשים את ש.ב. בחטיפתו של אלי תבור.

★ ★ ★

ארבעה מקרים קודמים

או בכל זאת — מניין הסכרות על הבינים ולא בפעם הראשונה הואשמו אנשי העולם הזה בכיבוס. ולא בפעם הראשונה נגעה בהם יד של אלמונים. ולא בפעם הראשונה לא הצליחה המשטרה למצוא ולי הביא לדין את המתנקשים הללו.

הדבר התחיל כשנמצאה פצצה בחלון מע"רכת העולם הזה. מצאו אותה בזמן ויצאו מן הסכנה בשלום. הובעו מיד חשדות ש"התנקשות "בויימה" עלידי אנשי המערכת בעצמם. לאשרם נאלצו לסבול מה שמסבל הפעם חברים החדש והצעיר אלי תבור: הם נחקרו בחסד יחסי. מאידך, לא מצאה המש"טרה את המתנקשים.

עבר זמן מה — והנה ערוב אחד התקיפה קבוצת אלמונים את אורי אבנרי ואת עוזרו שלום כהן ברחוב ליד פתח הבית בו נמצאת המערכת שלהם. השניים קיבלו מכות רצח וניזוקו קשה. המתקיפים חולו להרכיב ב"קרבנותיהם ונעלמו, כאשר הוסיפו במקום, ובמקרה מספר חיליים.

הפעם היה הדבר גלוי ואיש לא היה יכול לטעון כי ההתקפה "בויימה" אך ה"משטרה לא הצליחה גם הפעם למצוא ולי הביא לדין את המתנקשים הללו.

ושוב עבר זמן מה. בנין דפוס ישראל, בו מדפיסים את העולם הזה, ניזוק קשה בהתפוצצות חומר נפץ שהונח עלידי יד בלתי ידועה עלידי הקר החיצוני. ושוב לא היה מקום לספקות וראש הממשלה דאג, גם שרת, הסכים לקיים דיון בכנסת, והרים את שרת, ונעזר מעשי הטיורר במדינה. אך

המשטרה לא הצליחה גם בפעם הזו למצוא ולהביא לדין את המתנקשים. ושוב עבר זמן מה — והנה החטיפה של אלי תבור. הפעם חודשה עלידי המשטרה הטענה, כי זה "ביום". כנראה, ניסוגה ה"משטרה מטענה זו. היא ממשיכה להצמיד בספק רק חלקים מסויימים של עדותו של אלי תבור. אך המשטרה לא הצליחה גם הפעם לגלות ולהביא לדין את החוטפים, את המתנקשים.

★ ★ ★

המבצע: ארגון טרוריסטי

בוודאי, כאשר נגד אנשי אותו עתון נעשו במשך שנים מועצות ארבע התנק

שבועון בני מסלגה

ארגון טרוריסטי זה, אשר היה לו מול שהמשטרה אף פעם לא הצליחה לגלות את מבצעי סקודותיו — מה אפיו, ואיפה לחפשו?

יהיו אשר יחזיקו דוקא בעובדה, שהמש"טרה לא מצאה את המתנקשים בכל ארבעת המקרים ויראו בעובדות אלו קו מנחה לחסד. לי זה לא מספיק.

דאני, יש אדם לא מיעטים (ואני בתוכם במידה מסויימת) אשר רוגזים לא פעם על העולם הזה והיו הם או חבריהם או מפלגתם מטה לעקיצותיו של העולם הראש.

מאת ד"ר יוחנן באדר

הזו — ואף הוחקפו באופן חמור ובלתי מכובד.

ואמנם — לא רק העולם הזה, הוא תקיף חרות שלנו הוא בטאון לאופוזיציה חריפה ותקיפה, ובחוגי המשטר ובין ת מכיו רבה המרידות נגד העתון שלנו. ומבלי לפגוע בכבודנו אנו כאופוזיציה, נדמה לי כי ב"שנים האחרונות הצליח קול העם לעורר נגד עצמו רגשי איבה ומרידות הרבה יותר רחבים מאיזה שהוא כתבי"ת אחר בישראל.

אך העולם הזה נבדל בזה, ששום מפלגה איננה עומדת מאחוריו וכי נראה כקל ל"התקפה; וזה שבועון, שאמנם ידו נגד הכל, אך בכל זאת יותר נגד המשטר הקיים מאשר נגד האופוזיציות הקיימות. ויתר על כן, לו היתה ההתנקשות באיש העולם הזה באה מחוגי האופוזיציה, היתה המשטרה או ש.ב. מצליחים לגלות לכל הפחות בפעם אחת מן הארבע, את המתנקשים, בחוגים עליהם שמים לב במיוחד.

★ ★ ★

נוסח נ.ק.וו.ד. רא.פ.בי.אי.

בבני שנתקרב יותר להגדרת אופי הארגון המסתורי ההוא ולמיקומו — הבה נזכור על מה ואיך נחקר אלי תבור

עלידי חוטפיו. הם התחילו לשאול אותו על עצמו, על משפחתו, על רקעו. ואחר כך חקרו אותו על עבודתו, על מקומו במערכת, על חברי המערכת, על דעותיהם ופעילותם, על מימון העתון, על הקשרים עם אנשי ציבור, על אישים שונים מן האופוזיציה, ואף ממפא"י, מה יחסיהם עם העולם הזה, ומה קשריו עם מפלגות שונות.

בקיצור, היתה זו חקירה פוליטית, לטי הנוהג המקובל בחקירות אלו בנ.ק.וו.ד. ה"רוסי ובפ.א.פ.י.א. האמריקאי ובס.י.א.די. כי ימי המגנט, ויתר על כן, טוען אלי תבור, כי לחוקריו האלמונים היו מראש ידיעות רבות עליו וחבריו, המראות כי חוטפיו היו אנשים מיוחסים ומסוגלים להשיג ידיעות כאלו מראש.

ובכן מובן, למה חשדו אשר חשדו דוקא בש.ב. שאנשיו הם אשר חקרו את אלי תבור: החוקרים היו בעלי אינפורמציה, כאלו אנשי ש.ב. וניהלו חקירה, כאלו אנשי ש.ב. אך אם נכונה הסברה, כי כל ארבעת ה"מצעים הם מעשי חוג אחד, אין להניח, כי ש.ב. היה פעיל בכל העניינים האלה. והמצי"קנה היא, שכל ארבעה הדברים הם מצעי ידו של ארגון חשאי — אשר אינו ש.ב.

★ ★ ★

טיפול "בלת-אורתודוקסי"

כן מתקבל על הדעת, כי לארגון הזה חברים מיוחסים אשר יכולים להשיג ידיעות אשר בדרך כלל אינם אלא בידי שרותי מודיעין רשמיים ובידי אישים המקב"לים ידיעות מסוג זה מידי שרותי מודיעין רשמיים. וכן מתקבל על הדעת, כי ארגון זה מגמותיו ידידותיות למשטר הקיים, והוא נוטה להכות במתנגדי המשטר בדרכים "בל" תי אורתודוקסיות.

זה ביטוי בו השתמש בזמנו הציבור חי בריטי פארא, רוצח רובוביץ, מצע דיליגנטי, לציון דרכו במלחמה נגד המחתרת. אמנם היה קיים או גם ארגון יהודי אשר לחם נגד המחתרת העברית הלוחמת — באמצעים "בלתי אורתודוקסיים", במכות, בשבירת צ"צמות, בחטיפות — והם השתמשו באמצעים אלה רק נגד יהודים; האם דרכים אלו אינן דומות להתנקשויות באנשי העולם הזה?

ומבלי שאקפוץ למסקנה נועזת שהמתנקשים והחוטפים של עתה הם מבין המתנקשים והחוטפים דאז, ארשה לעצמי להמליץ בפני אנשי הסיון שבסיון ואחריו על אי מוע הקבוצה הרודפת את מתנגדי המשטר של עתה, ובזכות אימוץ זה יהיה שם ש.ד.

★ ★ ★

לקראת פעולות רציניות יותר

אם ש.ד. פעילותו היחידה היא רק נגד העולם הזה אין זה מתקבל על הדעת. יש למשטר מתנגדים הרבה יותר רציניים מהעולם הזה. אולם פעולות נגד העולם הזה הן בחינת תמרון או איסון לקראת פעולות יותר רציניות, יותר עזות, יותר מסוכנות.

ראינו לא פעם פלוגות אגרוף שגייסו להגנת המשטר, לא עלידי השלשונות ואף לסי הידיעות הרשמיות, בניגוד לדעת המש"טרה. יתכן מאד שקיים גרעין ארגוני קבוע לגיוס פלוגות חזק פרטיות אלו. ואולי יש לגרעין ארגוני זה אגף מודיעין שלי.

אם זהו המצב, הרי אגף מודיעין כזה הוא היורש התוקי של הכניע ש.ד. אולם מי יודע אם יש איזה שהוא קשר בין ש.ד. זה, עד כמה שהוא קיים, לבין קבוצת "המפק" של חוטפים שכנייתם בשם ש.ד.?

לאם בידי לרדת לסוף האמת ולהוכיח את קיומו של ש.ד.; כמו שזה מעל יכולתי לברר מי היו אשר ניצלו את תקומת היעדר מן הארץ, חתכו כמומחים את שדות ה"חרישים שלי, נתנו להם דרך לתוך דירתו, פרצו לתוכה, גנבו תיק ובו דסי נייד מלאי מספרים, ויצאו בשלום.

אך לו ידעתי — האם היה מתגלה כי ש.ד. מתעניין לאו דוקא בחטולם חזונו ונבד מי יפנה ש.ד. אם יגדל כחו ובסתונו העצמי?

יש לי חשק לבקש את עזרת ש.ב. נבד ש.ד. זה. אף נדמה לי כי ש.ב. לא יוכל לקחת עליו תפקיד זה; שמה יגידו לי כי אין להם תקציב לעבודה כזו.